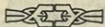

K. k. Studienbibliothek Laibach

030052209

Slavnostní koncert.

K točki 2 a) sporeda:

Svoji k svému!

(Pevci čestí společně.)

Svoji k svému, paže k paži,
čímne řetež obrovský!

Nechť na život náš doráží
záhuby meč lotrovský,
nechť se zráda opovází
hubit jazyk otcovský.

Svoji k svému! Paže k paži!

Od Šumavy za Pováží,
svorná vůle, svorný duch
divy činí jako Bůh.

Milujme se! V lásce spojil
na věky nás jeden hlas:

Složimo se! Svár nás dvojil,
jarmo ly nám vložil snáz.

Nedejme se! Bůh ozbrojil
udatenstvím také nás!

K. Bendl.

K točce 2 b) sporeda:

Vlasti.

(Čeští pěváci společně).

Milená má vlasti, všechno dar má svůj,
k oslavení tvému co ti syn dá tvůj?
Slavík libohlasý tobě zazpívá,
louka kvítí svoje, hruda klasy dá.
Reky zlato, perly, pramen léky své,
hory drahokamy zdobí skráně tvé.
Milená má vlasti, vroná srdce mám,
celé s plnou láskou tobě, drahá dám!

A. B. Tovačovský.

Domovini.

(Skupni češki pevci.)

Ljubljena moja domovina, vse ima svoj dar,
k proslavi tvoji kaj ti da tvoj sin?
Slavček miloglasni ti prepeva,
loka daje svoje cvetove, gruda svoje klase.
Reke dajo zlato, bisere, studenec svoja zdravila,
gore z dragulji dičijo sence tvoje.
Ljubljena moja domovina, vroče srce imam,
vse s polno ljubeznijo tebi, draga, dam!

A. B. Tovačovský.

K točce 5 a) sporeda:

Rolnická.

(Přednese „Hlahol“ v Praze.)

Země ta tichá předtuchou vzdychá,
an jí ochvívá veselý ruch,
pro dárek boží brázdy se množí,
půdu rozrývá železný pluh.
Kdo oře půdu, zda-li ho znáš?
To dbalý rolník, to přítel náš?
Dozrály klasy, kosa se hlásí
i srp se snaží závodit s ní.
Velká to dílna! Hle, ruka pilná

váze a sváží vytěžek žni.
Kdo v potu klidí, či je to tvář?
To pilný rolník, náš hospodář!
Raznými tepy padají cepy
na těžké snopy, milý to chvat.
Zrněně se mihá dubová šviha
a její stopý na mlatě znát.
Nuž, kdo to mlátí, zda-li ho znáš?
Po činný rolník, to přítel náš!
Oře a seje, mlátí a vejě,
sťrádá, jak třeba, vesel a zdrav;
zrněčka čistá v zásoby chystá,
aby měl chleba vsěliký stav.
Kčemu otázka, zda-li ho znáš?
To statný rolník, živitel náš!
Pán na svém poli dědičnou roli
vzdětává zdatně národní duch.
Rolník i v strasti k praporu vlasti
klásí se statně, jak velí Bůh!
Kdo je ten rolník, zda-li ho znáš?
To český rolník, to rodále náš!

B. Smetana.

Kmetovalčeva pesem.

(Poje „Hlahol“ v Pragi.)

Ta tiha zemlja vzdihuje v slutnji,
ko jo oveva veselo gibanje;
za božji dar se muže brazde,
prst razriva železni plug.
Kdo orje prst, ali ga poznaš?
To je skrbni kmetovalec, prijatelj naš!
Klasi so zreli, kosa se glasi,
i srp se trudi tekmovati z njo.
Velika delavnica! Glej, roka pridna
veže in tlači dobiček žetve.
Kdo v potu spravlja, čigav je ta obraz?
To je pridni kmetovalec, naš gospodar!
S krepkimi udarci padajo cepci
na težke snope, to je prijetno vrvenje.
Ročno se giblje hrastov mlatilni valj
in njega sledove je znati na podu.
No, kdo mlati, ali ga poznaš?

To je delavni kmetovalec, to prijatelj naš!
Orje in seje, mlati in veja,
urejuje, kakor je treba, vesel in zdrav;
zrneca čista spravlja v zalogo,
da bi imel kruha vsak stan.
Čemu vprašanje, ali ga poznaš?
To je vrli kmetovalec, živitelj naš!
Gospod na svojem polju z dedno njivo
obdeluje uspešno narodni duh.
Kmetovalec tudi v nadlogi k domovinskemu praporu
se glasi vro, kakor veli Bog.
Kdo je ta kmetovalec, ali ga poznaš?
To je češki kmetovalec, naš rojak!

B. Smetana.

K točki 5 b) sporeda:

Odvedeného prosba.

(Hlahol v Praze.)

Ach, když jsem já šel od své milenky,
břínkaly mně podkověny.
Ach, břínkaly mi, už nebudu,
černé oči plakat budu.
Černé oči, ach což vy pláčete,
šak vy moje nebudete.
Ach, bude vojna, nešťasná vojna,
dyž já umru, modli sa za mňa.

P. Krížkowský.

Prošnja naborníka.

(„Hlahol“ v Prazi.)

Oh, ko sem šel od svoje ljubice,
so mi žvenčale podkevce.
Oh, žvenčale so mi, več ne bodo,
črne oči bodo plakale.
Črne oči, oh, kaj se jokate,
saj ne boste moje.
Oh, vojska bo, nesrečna vojska,
če umrjem, moli zame.

P. Krížkowský.

Slavnostni koncert.

K točki 7 a) sporeda:

„Probuzeni.“

Zbor od Karla Bendla.

Poje „Slavoj“ iz Karline-Prage.

Větrem probuzení novým, prapory se volně dmou,
ve stínu kde slávy staleté prsa výš se družná pnou;
pozdrav sbory nesou vřelý, z domoviny daleké,
zde je vítá národ všeský něhou lásky odvěké.
Spějte bratři z luhů dálných vespolečná zde plane zář,
drahé vlasti píseň jarou dáme vlasti na oltář,
aj, spějte bratři z luhů dálných, vespolečná zde plane zář,
nadšenosti píseň jarou vlasti dáme na oltář.
Svorný jásot ať se šíří, radosti ať zvučí zpěv,
bý se opět rozehrála k činům zdárným naše krev;
svorný jásot ať se šíří, radosti ať zvučí zpěv,
by se opět rozehrála k činům zdárným naše srdce
naše krev.

„Prebuditev.“

Zbor, zložil Karl Bendl.

(Poje „Slavoj“ iz Karhne-Prage.

Po novem vetru prebujenju vihrajo prosto prapori,
kjer se v sencu stoletne slave višje dvigajo družne prsi;
pozdrav iskren neso zbori iz daljne domovine,
tukaj jih pozdravlja ves narod z nežnostjo pravečne ljubezni.
Pridite, bratje, iz daljnih logov, vseobčen tu plameni žar,
drage domovine krepko pesem damo domovini na oltar,
o, pridite, bratje, iz daljnih logov, vseobčen tu plameni žar,
navdušenosti krepko pesem damo domovini na oltar.
Složni vrisk naj se širi, radosti naj zveni spev,
da bi se zopet razigrala k činom plodovitim naša kri;
složni vrisk naj se širi, radosti naj zveni spev,
da bi se zopet razigrala k činom plodovitim naše srce,
naša kri.

Slavnostní koncert

K. 1001. 1. a 2. zpěvní

„Propuzení“

Libet od Karla Hradila

„Pojď, Slavo!“ je Káňa - Prago

Všem propuzení novým, prapory se volá dímán,
ve smut lids slavy stáhně prst vřt se drutím prout;
pozdrav sbohy neseň vřely, z domoviny daleké,
zde je vřt národ vřelý, národ lásky odvleč.
Spěje bratři z láhů dálných vespoleč zde plane zář,
dálže vlasti píseň jaron dále na vřelost;
u spěje bratři z láhů dálných, vespoleč zde plane zář,
nadsenost píseň jaron vlasti dále na vřelost;
Svotný jaroť at se šit, radost at zvětí spěj,
by se opet, rozchitá z čimom zdáním naše krev;
svotný jaroť at se šit, radost at zvětí spěj,
by se opet, rozchitá z čimom zdáním naše krev;
nadsenost píseň jaron vlasti dále na vřelost;
Svotný jaroť at se šit, radost at zvětí spěj,
by se opet, rozchitá z čimom zdáním naše krev;

„Prebuditel“

Libet od Karla Hradila
„Pojď, Slavo!“ je Káňa - Prago

Po novém vřetím přebujen vřetím prapory,
níť se v senet státně slavy více dvěřej dritně prst;
pozdrav jaron neseň z dálných domoviny,
také jít pozdravě vřt národ z nadsenosti pravčec jibezní;
Přidit bratři z dálných lozov, vespoleč tu plamení zář,
dále domoviny křetko prstom dále domovinu na vřelost;
o přidit bratři z dálných lozov, vespoleč tu plamení zář,
uavřšenosti křetko prstom dále domovinu na vřelost;
Svotný vřet náť se šit, radost náť zvětí spěj,
da by se opet, rozchitá z čimom zdáním naše krev;
Svotný vřet náť se šit, radost náť zvětí spěj,
da by se opet, rozchitá z čimom zdáním naše krev;
nadsenost píseň jaron vlasti dále na vřelost;
Svotný jaroť at se šit, radost at zvětí spěj,
by se opet, rozchitá z čimom zdáním naše krev;